

19. Tack skall ni ha i det-ta hus, i det-ta hus, i det-ta hus.
 Här ha vi fått ett duktigt rus. Brö-der låt-om oss lus-ti-ga va-ra.
 En gång jul om å-ret ba-ra, fal-la-la-ral-la-la-ral-lal-lej.

b. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. *Tekla Bergen*, f. 1870.

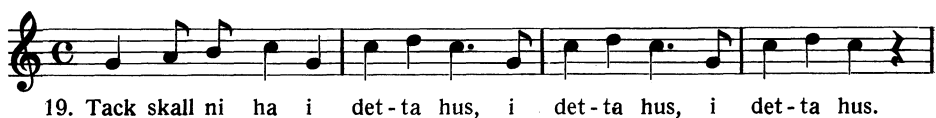
Uppt. Greta Dahlström 1924.

Sank-te Staf-fan, en san-ne-lig man. Tro-en så väl up-på
 han. Och för vår Her-res vil-je så pin-te ju-den han, och
 ju-den ho-nom pin-te och krön-te ho-nom en sten. I Rom var han en
 hur-tig dräng och in-gen kä-rest vän. Och det var sank-te Staf--fan.

2. Staf-fan han vatt-na-de få-lar-na fem. Tro-en så väl up-på
 han. He--ro-des ko-nun-gen rå-der ö--ver dem, ty
 vår Staf-fan va-re vår sty-re och rå--de-man.

19. Tack skall ni ha i det-ta hus, i det-ta hus, i det-ta hus.

Här ha vi fått ett duktigt rus. Brö-der, låt oss lus - ti - ga va - ra,
en gång jul om å - ret ba-ra.

c.¹ Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Josef A. Johansson, f. 1865.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

2.

d.² Åb, Nagu, Nötö.
Sj. Eva Jansson, f. 1841.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

¹ Rytmen i str. 1 svävande liksom i a. Orsaken här att sången fallit ur minnet. *Anm. av uppt.*

² Den pålitligaste versionen av 1 str. vad rytmen beträffar. *Anm. av uppt.*

A. NA, S.L.S. 352, 1302; även Brage, årsskrift XV-XVIII, 77 (a).

TEXT.

A.

Nagu, Nötö. Sj. Karl Lundström, f. 1851. Uppt. Greta Dahlström 1923.

1. Sankte Staffan en sannelig man.¹
—troen så väl uppå han —
Och för vår Herres vilje pinte judan
han,
och judan honom pinte och krönte ho-
nom en sten.
I Rom var han en hurtig dräng
och ingen käresven,
och det var Sankte Staffan.
2. Och Staffan han vattnade fålarna
fem.
— troen så väl uppå han —
Herodes konungen råder över dem.
— ty vår Staffan vare vår styre- och
rådeman —
3. Och Staffan han lutar sig i käldon
neder,
och ljusa stjärnor såg han där neder.
4. Och Staffan gick hem och sade
därav,
tre ljusa stjärnor i käldon satt.
5. Så var där en hane båd stekter
och suden,
och inför Herodes konungen buren.
6. »Och ä de nu sant, som Staffan
nu säger,
så flyg nu upp hane med alla dina
fjädrar!»
7. Och hanen församlade fjädrarna
blå,
så flög han upp både hel och god.
8. Hanen flög upp både fattig och
god,
Herodes han sätt sig i sorgestol.
9. »Ett bättre barn var fött i går,
och inför Herodes går konungen god.»
10. »Ett bättre barn var fött i sist²
och inför Herodes konungen vist.»
11. »Och huggen av Staffan hand
och fot,
det välsigna barnet råder honom bot.»
12. »Och huggen av Staffan söder
under led,
det välsigna barnet råder honom helt.»
13. Herodes han gick sig åt vägen
fram,
där mötte han Staffan, en liten man.
14. Staffan han sätt sig uppå en sten.
Solar och månar skälte honom ren.
15. Herodes han sätt sig uppå en
stock.
Ormar och drakar rann där opp.
16. Och få vi int Staffansbullan full,
så skall vi slå bondens skorsten omkull.
17. Och kan vi int gör bonden värre
till men,
så skall vi bär ut varenda en sten.
18. Men får vi en sup, slå honom
väl full,
— troen så väl uppå han —
så skattar vi dig för en husbonde huld.
— ty vår Staffan vare vår styre- och
rådeman —
19. Tack skall ni ha i detta hus!
Här ha vi fått ett duktigt rus.
Bröder, låtom oss lustiga vara!
En gång jul om året bara,
fallalarallalarallallej!

¹ I str. ¹ Staffan han var en . . . ¹ Inför vår . . . ¹ ingen kärest vän. ³ Och tre ljusa . . .
Dessa avvikelser meddelades av en annan vid uppteckningstillfället närvarande person.

² »Sist» (med långt *i*), betyder 'för en tid sedan'. *Anm. av uppt.*